

вестникъ за култура и общественъ животъ...

Уредникъ: К. Мйрославовъ
Редакция — „Шуменска“ 10

Цена 1 лв.

Излиза 3 пъти седмично
Общи по споразумение.

Варненски общински театъръ ЗАЛА „СЪЕДИНЕНИЕ“

ДНЕСЪ—СЪБОТА

За втори пътъ играната съ грамаденъ успѣхъ,
великолепната пиеса

ИЗМѢНА (крѣвѣта)

въ 3 действия отъ ЯКОБИ

Вечерно — 8 часа.

НЕДѢЛЯ — 4 т. м.

ДНЕВНО 3 ЧАСА СЛ. ОБѢДЪ

Първата голѣма постановка на театъра пиесата

* ЗАСАДА *

въ 4 действия отъ именития др. писателъ АНРИ КЕСТМЕКЕРЪ.

Специални декори. Музика. Хоръ.

Вечерно 8 часа вечерьта.

Една отъ най-хубавитѣ репертуарни пиеси на театъра класическата комедия.

МОНАСИТЪ

въ 3 действия отъ ТЕНЕЛЛИ.

Специални декори и костюми.

Вилети презъ цѣлия день при касата на театъра.

По едно на седмица

Измѣна

(кръвта).

Поставянето на тази пиеса на нашата сцена за състен път показва, че Варнен. общ. театър работи надъ себе си и, че той е истински храмъ на Мелпомена.

„Измена“ бѣ изнесена тъй добре, съ такава художествена, ансамблова игра, съ такъв психологически замахъ, че зрители не искаше да напусне театъра. Той бѣ завладенъ отъ силата на пиесата и образцовата темпераментна игра на актьоритѣ. Тукъ нещо ново, като че ли до сега непознато за душата се пробуждаше. Гениалния полски драматургъ ни откри нови минове. Наистина за мнозина може би това „ново“ бѣ горчиво и дори страшно; може би мнозина погледнаха недоверчиво къмъ него — но тъй или иначе тѣ поне за мигъ приеха всичко; за мигъ попаднаха подъ магическата мощъ на пиесата и замисля я. Актьоритѣ бѣха всички въ ролитѣ си и всички до края на пиесата вървяха, строго, определено и ясно. Изживенитѣ образи, които ни дадоха тѣ, некъ признаемъ повишиха и стойността на пиесата и дадоха още по ясенъ колоритъ още по голѣма драматична ефективностъ и психологическа издръжливостъ. Пиесата вървеше леко. Още въ началото на първото действие пролича, че автора и е билъ много съобразителенъ и взималъ подъ внимание строгоститѣ и правилата на драматическата поезия. Тукъ покрай силнитѣ трагически моменти, които неволно предизвикваха сълзи у зрителя, проличаваха и комични такива за да го успокоятъ, за да му дадатъ възможността да си отпочини и подготви за следващитѣ първи. Въ второто и последното трето действие пиесата бѣ вече въ стихията си. Тукъ гениалния полски драматургъ бѣ вече въплотенъ въ образитѣ, които ни даваше и като черна нишка пролича идеята му, миогледа му върху нещата. Наистина той бѣ

малко страненъ, малко загадъченъ, страненъ може би за това, че отхвърли интуицията, като средство, чрезъ което личността може да се добри до истинитѣ въ живота, а прие само „чистия разумъ“, и загадъченъ може би за това, че подобно на Платона и Данте чрезъ усгата на единъ отъ героитѣ си; анархиста Дръ Прутъ даде една противна на природнитѣ закони дефиниция за любовта: „Идеалната любовъ може да съществува до тогасъ у личността, до като той не се докосне до реалния обектъ на своята любовъ. Вънъ отъ това всичко е средство въ ръцете на природата за продължение на рода!... По пататѣкъ чрезъ сѣция си герой той отрече принципа на Христа „най великото отмижение въ света е прощката“ въ лицето на пастора Краевски и постави принципа на Мойсѣ „Око за око“ „Зъбъ за зъбъ“. Въ лицето на сѣция си герой той отиде още по далечъ, като отрече солидността и на трите централни дуалистични продукта: — Догмата за личния Богъ, догмата за безсмъртието на душата и догмата за свободата на волята въ полза на монизама. Това анархистично начало при сътворазбиранieto, обаче въ края на трето действие отстапи отъ своитѣ позиции, чрезъ усгата на другъ на героитѣ му: Владимиръ, който следъ като удуши и похитителя, (Кокъ) на жена си (София) упоменъ се провиква: „Де е София?“

Този сърпераздителенъ викъ — не бѣ ли гласа на самия авторъ на пиесата, който подобно на Кантъ прие въ своята „критиката върху практическия разумъ“ — че въртата седи по високо отъ всѣкаквътъ разумъ въ живота следъ като по рано отрече това въ своята „критика върху чистия разумъ“.

Пиеситѣ, като „Засада“ „Измѣна“ съотъ голѣма литературна философска и психологическа стойностъ и хогатъ да се задржатъ дълго на сцената. Обществото ве трѣбва да ги припусне. Защото некъ признаемъ, че чрезъ тѣхното гледане ние можемъ много да обогатимъ своятъ духовенъ миръ и намеримъ истинския пътъ въ живота — пътя на великитѣ мъже; пътя къмъ истината, възвишеното, красивото въ живота.

Зимановский.

Рекламирайте само въ в. „Морско Ехо“.

Варна, Печатница на Добри Тодоровъ